

[Kjeld Olesen]

nogle nuancer bag de officielle statistikker, og en af bestræbelserne for regeringen er netop at få en så fyldestgørende statistik som muligt, men selv om de officielle tal vil kunne reduceres, vil der stå tilbage, at vi har arbejdsløse i et antal, som dette samfund ikke kan tillade sig at iagttage passivt.

En effektiv indsats mod arbejdsløsheden hænger sammen med, at vi fører den rette økonomiske politik. Det er glædeligt, at vi nu har fået inflationen sådan under kontrol, at vi kan tale sammenligning med udviklingen i andre lande. Vi kan også glæde os over, at underskuddet på betalingsbalancen har bevæget sig i den rigtige retning. Men de barske kendsgerninger fortæller os også, at hvis vi ikke gør noget, så vil underskuddet i 1979 blive på 9-10 mia kr. og endnu større i 1980, og vi ved, at vi i dag står med en samlet udlandsgæld på ca. 60 mia kr. Det kan vi ganske simpelt ikke leve med, og det er udtryk for den største uansvarlighed, når forskellige talsmænd for partier, der påstår, de ligger til venstre for socialdemokratiet, foregøgler, at vi både kan hjælpe på beskæftigelsen og samtidig blæse på betalingsbalanceunderskuddet. Det værste er, at de samme talsmænd udmærket ved, at det er falsk tale. Ikke desto mindre tillader de sig at holde uforpligtende brandtaler uden at fortælle, at skulle man virkelig gøre deres fraser, ville det stærkt forværre arbejdsløsheden herhjemme. For vort ømtålelige underskud på betalingsbalancen skal dækkes ind, og hidtil er det sket ved stigende lån i udlandet. Det er en gæld, der skal betales tilbage, og den enkle kendsgerning er den, at hvis ikke vi nedbringer underskuddet, vil omstændighederne tvinge os til så drastiske stramninger, at det uvægerlig vil medføre stigning i arbejdsløsheden.

Derfor er der en nøje forbindelse imellem upopulære, men nødvendige forslag om en momsforhøjelse, en stram indkomstpøolitik og også en styrket eksportpolitik og så selve indsatsen imod arbejdsløsheden. Målsætningen er, at det forventede underskud på betalingsbalancen på de 9-10 mia kr. i 1979 skal nedbringes til 6,5 mia kr., og i det følgende år skal det endnu længere ned.

Et led i den nødvendige stramning har været en beskæring af de offentlige budgetter. Der er især to poster, hvor socialdemokratiet har måttet give sig for at nå frem til

et fælles resultat. Det ene er udskydelse af Storebæltsbroen, som man netop nu for alvor skulle i gang med. Det andet er uddannelsesstøtten, hvor der ikke bliver tale om forhøjelser i 1979. Men så vil jeg til gengæld understrege, at der både i 1980 og 1981 vil være tale om forbedringer, der sammenlagt betyder, at der over en 3 års periode sker en forhøjelse på ca. ½ mia kr. eller en forhøjelse på cirka en tredjedel.

Vi står snart i en overenskomstsituation, og vi ved fra tidligere, at et krav fra lønmodtagernes side, fra lønmodtagernes organisationer, har været, at der også må gøres noget ved værdistigninger på jord og fast ejendom. Der er nu lagt op til, at der skal ske en beskatning af værdistigningerne på al jord og fast ejendom. Det vil ske på en sådan måde, at der tages hensyn til dem, der sælger for at købe et nyt hus eller ejendom. Jeg vil godt føje til, at for socialdemokratiet har dette punkt været mange års debat, diskussion, ønske, og derfor vil jeg som partiets ordfører med stor tilfredshed hilse dette lovforslag, når det måtte komme, velkommen. Her er tale om noget nyt og efter vores mening noget ganske afgørende nyt.

Vi hilser også med tilfredshed, at der nu er lagt op til en begrænsning i mulighederne for at trække renter af privat gæld fra i indkomsten.

Skal en aftale indgås mellem to partier som venstre og socialdemokratiet, så siger det sig selv, at begge parter har måttet give sig. Jeg har allerede nævnt et par eksempler, hvor socialdemokratiet har måttet resignere. Til gengæld findes der også punkter, som vi finder langt opvejer dette. Det gælder således den beskæftigelsesplan, der blev vedtaget i 1977, og som uændret vil blive ført videre i det kommende år. Det gælder energipolitikken, hvor også den nye regering stiler mod brug af atomkraft, men hvor beslutning ikke vil blive taget, før de sikkerhedsmæssige aspekter er nøje undersøgt. Det gælder det naturgasprojekt, der er indeholdt i den socialdemokratiske regerings investeringsredegørelse, og som føres uændret videre. Det gælder den endelige gennemførelse af de forslag til en efterlønsordning, som ikke blev vedtaget af folketinget for hjemsendelsen i sommer. Det gælder ikke mindst på boligområdet, hvor den ordning, der blev vedtaget for 1979, bliver videreført med en lempeligere